

MOȘ TEACĂ

JURNAL TIVIL SI CAZON

Fondat de ANTON BACALBAȘA

ABONAMENT:
10 LEI PE UN AN

DIRECTOR-PROPRIETAR: GEORGE RANETTI

ADMINISTRAȚIA
STRADA SĂRINDAR, 10

NENEA IANCU ȘI COMETA

Nenea Iancu simte cum pământul i se 'nvîrtește sub picioare, fapt pe care deșănătorul nostru îl arată 'ntâlcindu-l mapamondul în 'lcoipede...De-odată o ciocnătură violentă se produce...O ploaie de stele verzi apare înaintea ochilor lui Nee Iancu... S'a dus lumea pe copcă...!

D. EUGEN STĂTESCU A VORBIT!

D. Eugenii Stătescu, cunoscutul mut din naștere, ilustrul bărbat de stat care timp de cincizeci de ani de zile a... tăcut pentru libertățile publice, elocventul avocat care era destul să se așeze pe un scaun la tribunal ca să câștige procesele a fost vindecat prin minune.

D. Eugenii Stătescu a vorbit!!!!

Vé jur că miracolul s'a întâmplat. N'aș fi crezut nici eu dacă mi-ar fi spus altul. Mai lesne aș fi dat crezământ unuia care mi-ar fi anunțat că a văzut cu ochii cum s'a mutat podul de peste Dunăre la lacul din Cișmegiu sau că a surprins pe d. Tache Giani bind un pahar cu apă, decit unuia care mi-ar fi adus vestea că d. Stătescu a eșit din mușmă sau legendar.

Dar m'am convins prin mine însuși-mi despie realitatea minunii ce v'e comunicată.

D. Stătescu s'a pronunțat în chestia finului.

Scopul d-sale este ușor de ghicit. *Voința* susținea, între altele, că finul cumpărat de d. Fleva este neuscă. Neputind aduce-ni-o dovadă în susținerea acestei teze, *Voința* a recurs la ajutorul d-lui Stătescu.

Acesta și-a luat îndată „loagiul bătrînețelor” în mână, și-a pus o captaplasmă cu muștar la ceață, a băut un ceai de muștel, a luat o baie cu electricitate, și-a băgat picioarele 'n apă rece, a înghițit un purgativ, și articolul la *Voința* a fost gata.

Ori, d. Eugen Stătescu amestecându-se în finul d-lui Fleva, finul a devenit do-odată verde, așa dar a-serșiunea *Voinței* a fost demonstrată.

Articolul celebrului bărbat de stat, ca să nu zicem bărbat de stătescu, a avut ca rezultat o adevărată furtună în coloanele „Dreptăței” care i-a reamintit că nu trebuie să vorbești de funie în casa spinzuratului, nici de tripotaje în ograda lui Ogrezeanu.

„Dreptatea” însă n'are dreptate. Ce i se impută, în adevăr, d-lui Stătescu în inocenta afacere Ogrezeanu! Că a smuls de la Eforia spitalelor o renunțare la un legat din averea Ogrezeanu. Ei, și ce-i de mirat? E foarte natural că d. Stătescu să aibă trecere pe lângă Eforia spi-

talilor, d-sa care este cel mai mare bolnav din țara românească! Faptul ar fi fost curios dacă d. Stătescu ar fi avut trecere pe lângă o Eforie a oamenilor sănătoși, dar așa unde vedeți onorabililor ceva surprinzător!

În ceea ce privește pe *Moș Taacă* declară că are pentru d. Stătescu o adevărată admirație bazată pe următorul motiv:

Toate plantele îngălbenesc toamna. Ei bine, d. Stătescu care este un vegetal politic (dovadă că veșnic vegetează și stă în rezervă) rămâne tot d'auna verde!

Și cu toate astea — o, ironie a soartei — în loc ca d-sa să ocupe un loc de frunte în grădina noastră botanică, s'a născut în ghiveciul liberal și-acolo a rămas de cînd l'am poment!

Repetăm, vom apăra în tot-d'auna pe d. Stătescu în contra or-cărora-tacuri, afară de propriile-i atacuri de nervi! Ii vom susține tot-d'auna, cacl d-sa este un bărbat admirabil, ba chiar admirabilos.

Catrac.

O DEFINIȚIE

Un profesor de drept comercial definește astfel un oraș:

Un oraș este o adunătură de imobile printre cără circula creditorii și debitorii.

DOM PALADU TRADUCATOR

În volumul *De Întîmă Alabastru*, sentimentalul nostru poet dom' Paladu se plînge în accente șigetoare că în ha-mururile dumnealui vecinic a fost tradus.

Și-asa ce și-a dat dumnealui cu ideea: pînă cînd tot tradus, hal să mă fac și io traducător?

Și s'a făcut precum a zis. Dom' Paladu a tradus... o poezie franzească pe care a bine-voi! să ne-o dea nouă s'o publicăm la gazeta.

Punem alături textul francez al versurilor, foarte cunoscute la noi și traducția românească făcută de dom' Paladu, pentru ca amatori de delicatese jiterare să savureze și mai bine măiestria cu care trubadurul din Tîrchiilești a redat gingașa idee a poetului francez.

Îată-le:

La vie est brève:
Un peu de rêve,
Un peu d'amour,
Et puis... Bonsoir!
L'amour est vain:
Un peu de haine,
Un peu d'espoir,
Et puis... Bonsoir!

Vieșă-i scurtă:
Cîrîbă de buclă,
Or de potîrcoacă,
Și-apoi... Norocă!
Hamar eșt vaine:
Un pu de haian,
Roșu'n clăndir,
Și-apoi... Șecapi!

Cu încredere de la numărul acesta începem publicarea unei serii de schițe ocazional sub atrăgătorul titlu

Memoriile

Unul oșter

De rezervă

Nu vor fi niște buciți literare de genii, pentru motivul foarte simplu că anonimul lor autor — un veritabil oșter în rezervă — nu e de genii oi de linie.

Dar e ordin de la comandire, leat, să rîdeți cînd le-veți citi!

IMPĂCAREA

-- Idila casnică, în două scene și fără aluzii politice --

Scena I

Neacău. — Ii, șarpe, te-am prins!

Marghionda. — Ce, omule, nu 'ți-e bine?

N. — Mă traduci, hal? cu ungureanu de la boeru de vizavi! L'am văzut a-dineauri, cînd eșea de la tine; ești o...

M. — Ia seama la vorbă, omule, că nu m'ai luat după drumuri! Te-ai îmbătat, val de tine!

N. — Beat, next beat. Te-ai spurcat cu boangheru ăla! menaj cu mine nu mai faci! Sint ești om cu măsură la vorbă și cu manere hailam, că alt-fel 'ți-ăș infinge mina 'n coc și-ăș mătura strada cu tine; ptiu, fir-ai a dracului de javră să fir! Mărg din casa mea, și să vii cînd te-oi chema eu!

M. — Ce faace? Să plec eu din casă? Da! a ta e casa, pîrlitule? N'o am eu moștenire de la răposatu unchi-meu! E zestreă mea, netrebnițele, și de ne eram eu nici n'aveam un să 'ți culci capul, fir-ai să fir ai naibii de păcătos! Ce so-fală e de tine? nu ești duu de nimic și mai faci și gură? Cară-te din ochii mei, ori te umflu! Eu sint apropietărească aici, mă 'nlegi!

(Îl apucă de ceață și 'i face vînt pe uge afară).

Scena II-a

(După citeva luni)

N. — Zi, să facem iar menaj amîndoi?

M. — Dacă vrei tu! Știi, numa d'un ambii, în necazu dușmanilor.

N. — Bine... bine... dar...

M. — Nici un dar. Vrei?

N. — Păi vezi...

M. — Nici un vezi! Dacă vrei să te primesc în casă, să te porți cum se cade.

N. — Ed...

M. — Să nu 'ți mai ei nasu la purtare!

N. — Numa!

M. — Și să închezi ochii cînd ei măl vedea vre-un ungur la mine. Vrei, ori... (Îl arată ușa).

(N. după o ultimă ezitare). — Bine, Marghionda, numa d'un ambii! Ambii, dîndu-și mina: În necazu dușmanilor!

Pîgișoi.

UN COMET

Madmoazel Muguet de la Teatrul Boulevard e o stea, nu-i așa?

Ei bine, madmoazel Muguet are două cozi: o coadă austeră la pălăria dumezei și alta la rochie.

Priin urmare susținem, fără teamă de a fi desminții, că Mlle Muguet este un comet mai teribil decât Biela, fiindcă are două cozi în loc de una.

SFÎRȘITUL LUMEI

Interview cu Dumnezău. — Convorbire cu dom' Paladul. — Impresia în capitală. — Ultima oră.

Emoția și panica a fost de nedescris cînd lumea a citit în „Universul” că mapamondul e pe drit, că la 1 Noiembrie se va sfîrși lumea. Toți am crezut la „neput că această veste este o lugubru șmecherie a d-lui Căvilan care să sfîrșescă hăpurile de cattramină, pomada italiană, coscorciolele de bășturi și pianinole cu remontoar care să rămasă cu maculatură în magazinul d-sale. Sfîrșitul lumii era o minunată ocazie pentru o des-facere totală.

Dar nu. Știrea avea din nenorocire o bază solidă. Un astronom german Rudolf Falb era autorul teribiliei profetii, nu d. Căvilan care — fie zis în treacăt — n'are nici un interes ca să piară „Universul”.

Dar daod neamțul o fi fost cu propria-l lulea în momentul cînd a prorocit cataclismul? Căci, precum a zis nemuritorul Schiller:

Astronomul Rudolf Falb e
Mare smator de halbe!

Așa ne-am zis, aflînd sinistra știre și am expedit pe numeroșii noștri reporteri ca să culegă informații sigur.

Interview cu Dumnezău

Cînd a auzit fatala veste, cel mai isteț dintre reporteri noștri s'a supărat grozav: era cum am zice cu o falcă n'cer și cu una n'pămînt.

De care-va una din falcile lui, era deia în cer, am profitat de acest avantaj și, cu un tren interplanetar special, i-am expedit și cea-altă falcă în cer.

Peste cite-va secunde, grație acestul ingenios trifu, reporturul nostru se găsea în fata lui Dumnezău.

D. Dumnezău, venerabilul autor al lumii operă mîntreasă și făcătoare numai în șepte zile, duce o viață mai modestă ca a unui arhivar de minist. Ocupațiunea sa părărită o să n'grăiească o mică grădiniță ce are în fața caselor, cunoscută sub numele de Paradis. Reporturul nostru l'a găsit în această grădiniță sub arborele-i de predicție, faimosul „pom al cunoștinței binelui și răului” care produce niște mere altoite cum d. Ioanide, horticultorul din București, n'a reușit să producă pînă acum.

În momentul cînd reporturul nostru a, fost introdus în grădina de sfîntu Petru portarul imobilului în care domiciliază Dumnezău, un cor de heruvimi și de serafimi dirijea de răposatul Băresnescu făcea to-mal repetiție ca să cînte la un botez.

— Bonjur monșer, exclamă Dumnezău cînd reporturul nostru își declină numele și calitatea. Ce mai ala bala, ce vînt te-adus pe aici?

— Domnule Dumnezău, adevărat e că la 1 Noiembrie se sfîrșește lumea?

— Foarte-adevărat!

— Ei, cum s'a întîmplat?

— Nimic mai simplu. De și nu sînt de cit vre-o cite-va miliarde de ani de cînd am făcut pămîntul, m'am plietisit cu el. E o operă de jumete care are multe defecte și-i plină de greșeli de tipar. După o matură gîndire m'am decis să-l distrug, să-l ard.

— Si nu-i zic-o scăpare?

— Nicu-na. Numai pompierii din planeta Marte ar putea să stingă cu tulumbele a-cest incendiu. Dar sfîrșit dumnezău — adică Dumnezău zîmbind ironic — pompierii soșose tot d'-una tirizii la locul sinistrului.

— Mersi pentru informații, d-le Dumnezău. Alt-fel cum o mai duce p'acoi?

— Ia cu necazurile, monșer. Situația guvernului meț e foarte difilă. E mare crîză financiară. Sîntem săraci din pămîntului.

— Faptul, ai vrut să zici, „lipit cerului”?

— Așa e, mîla zăna gura pe dinnaute.

Pe lîngă crîză, opoziția nu'mi dă pace nici un moment. Adversarul meț politic, pușmăta-ia de Scaoroachi, un individ înierat de justiția divină, sfîrșe vecinile zile fapte. Intru-ni peste intru-ni agitații peste agitații. Deunăzi — factu numai zăce milioane de miliarde de ani d'atunoi — fmi organizare chiar și-o răscoală. Mi se pare că-ai vorbit la gazetă de asta. Scaoroachi a pus pe Lucifer, un fel de Bogdan-Pitești, să răsvrătească în potrița stăpînirii pe niște țigari, recrutați din drojdie cea mai albeță a societății corect. Dar i-am pus la rezon. I-am depărtat pe toți rebelii în Insula Dracului, în iad...

Reporturul nostru, vînzînd că aceste explicații carî nu'l interesă de loc a-memîniță să fie cel puțin un secol, intru-pretu brusc convorbirea:

— Souz-mă te rog; dar, de oare-ce se sfîrșește lumea așa curînd, trebuie să-mi fac bagajul și, apoi, mai am o sumă de „nsăorîni” din partea ziarului „Moș Teacă”.

— Ce fel? nu dejunez cu mine?

— Imposibil!

— Măcar o țuică la botu calului...

— Regret!

— Imi pare rău că m'ai refuzat toamă pe mine, abonat al lui „Moș Teacă” înocă de la apariția lui. Ce dracu, par că-ți-a pus oala!

Convorbire cu dom' Paladul

Cu piciorarele n'apă caldă, cu o baterie dinnaute, deabărat la vestă, dom' Paladul scoria în minutul cînd reporturul nostru intra în „șalonu” dumealeu.

— Noroc!

Altceva puica neichi, îi răspunde dom' Paladul întînzîndu-l o labă amicală și strîngîndu-l cu atîta căldură în cit bietul nostru reporter s'a ntors la redacție cu mina bandajată și scrîntită de la cot.

Cînd dom' Paladul află obiectul vizitei distinsului nostru reporter, zise cu o melancolie plină de abturi:

— Am cititără la *transu*, nenșorile, ne-a mîncat gata! O! Ce tamen compunem o poezie despre sfîrșitul lumii. Stă să-ți-o declamez io cum m'a n'vîtat Gherman Popescu.

— Zi dom' Paladul.

Și talentatul autor al volumului *De inimă abăteră* dote citire următorului sonet inedit:

Ab plîg și mă apucă diabetul!
Ne-am dus pe ceapă, ne-a topit cometa!
Nu voi mă bea d'ceam jamă mîchetu
Ca alide neam Niță Berecheta!

Cum se topește „n' sfieșie ap rămanța
Așa ne vom topi și noi cu n'cetă;
O! moartea'mi pare acără ca oțetă,
Cometa asta'mi strică tot tabeta!

Vai, cîi nu mă ihibila bugetu,
Că singur io-i afșem meremetu
Dă se crucea de mine cabinetu

Vezi d'ia io, — fînașu și poetu, —
Am scris cu gotice ofitid asocetă
Să'l poblece n' jurnal mușu Ranetu!

— Airosu, dom' Paladul! strigă el entuziasmat cînd oțania fu terminată. Dar ce-i'ia cometă?

— O stea cu coadă mă duc, știu tamen cum am io la fract cînd mă'm în vizită la Vodă. Și cometu-asta devine de să cînoante pe pămîntu ceva așa ca la cleghe carambol cînd o lei bărbieresc cu efor contru pin mandauena. O să fie ceva teribil dom'le, știu c'o s'aveți ce cumbate la gazetă dacă s'o n'ntimpla accident-asta!

Impresia în capitală

În ajunul zilei de 1 Noiembrie oare o adeverărat jale în tot Bucureștiul. Tramvaiele încetaseră să mă cirule, creditorii și soarele deveniseră blînzi ca mieli, gardiștii nu mai fluerau, cîinii nu mai lătrau, copiii nu mai pipău, o tăcere de cîmîtur domnea pe străzile capitalei. Înștieța penibilă ce precede tot d'-una furtunile se manifesta. În schimb, în biserici și în cafenele, era o panica ne mai pomenită. În așteptarea catastrofelor localurii gemeau și ele ca și oamenii.

Sărmanii muritori își luau adio de la viață. Mearărie și cafenelele erau transformate în adevărate instituții astronomice, să mai bine zis gastronomice, de oare-ce ploaia de stele era înlocuită cu o abondantă ploaie de cînvîrșituri cu brean.

— Să mai vie un rînd că miîne n'o să mai bem!

— Chelner, trimite după Șerban să'mi cînte la ureche: „Din Ploști plină n' Gheboana”

— Noroc și să ne vedem cu bine pe lumea-alaltă!

— Mai adu cite-o halbe Naie!

Acest jaleu dialog reeditat de mit de guri își umplia sufletul de o jale imensă

Cînd aurora cu degetele ei roze dadea la o parte perielele orientului și cînd mîturătorii intraseră în exercițiul funcției, miile de oameni zăceau morți, pe sub mese: un adevărat sfîrșit al lumii în miniatură

Ultima oră

Toamna ne pregăteam să ne închirium locuri în rate la Bîlu, cînd factorul poștal ne aduse următoarea telegramă:

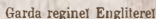
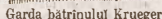
Ziarului „Moș Teacă”
București

Din cauze neprevăzute sfîrșitul lumii anunțat de d. Rudolf Falb se amîna pentru altă zi care se va indica printr'un afiș special.

(ss) Dumnezău.

Și iacă-șa s'a întîmplat cu sfîrșitul lumii. Par'că fi litoria d-lui Stan Bleganu: mered se amîna.

Sandergagor.

Pacea ar fi îndată încheiată!

ca va fi numit profesor de oftalmologie la Universitatea ce vor înființa în cea d'întîi a lor colonie din Cypru.

Aceasta înseamnă că afacerea lui Bogdan-Pitești nu mai e în suspensiune.*)

IMPRESIE

Veneratului Șef, Dr. M. Norda

— Care este culmea eleganței pentru un ce: ornic?

Cu glasul tău de Cherubim
Cînd ai strigat „Ierusalim”
Apa din cap ne-ai limpezit
Și ebiar miori, tot l'am zărit.

Pe tine nobil împărat
Te vom urma și orbi și șchiopi
Căci de *streini* ne-am săturat

De ajuns! Nu mai sintem miopi
Si de toiaș ne-am lepădat
Chiar dac'ar fi să dăm în gropi!

Mosias (recte *Megia*)
pr. conformitate

La liceul israelit din strada Mircea-Vodă :

Profesorul de limba franceză (strigînd catalogul:) Ziglovici Avram!

Elevul: Cadovŭ !

Prof. Ce-ai zis?

El. Cadovů!

Prof. Ce 'nsemnează asta?

E1. N'ați spus dumneavoastră ca 'n oră de limbă franceză să vorbim franțuzește deja?

Prof. Da. Si-apoi?

El. Iu am răspuns acumă „prizent” pi
frantuzesle...

... Ce se 'ntimplase?

Profesorul de limba franceză spusese în lecția precedentă elevilor că la dar, plocon sau prezent pe franjuzește se zice *cadeau*. Și Ziglovici Avram înțelesese că trebuie să răspundă *cadovă*, adică „prezent”, cînd îl striga dascălul la apel.

Un cititor rechină

DESCHIDEREA PARLAMENTULUI

Mița, postima brunetă,
li dă zor la toaletă:

Se apropie momentu
Să înceapă parlamentu,

Și — deși e cam nocturnă —
Ea vrea slujbă cu diurnă!

ENGLEJII ÎN TRANSVAAL

— De ce mănincă Englejii bătaie în Transvaal?
— Fiind-că nu sint conșii de oamnei intor-
resanți, ci de White!

CRUZIMEA UNUI POPA

Gazeta Juridică, organ bi-mensual al so-
cietății studenților în drept, publică un
savant articol asupra unei interesante sen-
tințe de divorț pronunțată de tribunalul
din Covurlui. Dacă sentința aceasta este
interesantă pentru *Gazeta Juridică* din cauza
chestiunii de drept pe care o pune pe
tapet, pentru noi ea nu e mai puțin in-
teresantă, de și din pricină cu totul altele.

Dar să explicăm cazul: Coana proteasă
A. C. P. a intentat înaintea tribunalului
de Covurlui proces de divorț în contra so-
țului ei C. P., „pentru faptul de insulte
grave și cruzimi, consistind în aceea că
Sfinția sa... este impotent”. Tribunalul, în
înțelepciunea sa, a compătimit cu coana
proteasă și a pronunțat sentința de divorț
în favoarea ei.

Care va să zică, popa C. P. a rămas

infierat ca un om crud, fără... inimă, brutal
și moică față de propria lui soție!

Ți se zburleste părul din cap cînd te
gîndești la barbariile grozave pe cari a
trebuit să le comită popa în menajul Sfin-
ției sale. Cine ar fi putut bănui că modes-
tele dar curățelele case locuite de popă în
curtea bisericii este teatrul unor scene de
o sălbătăcie ne mai pomenită, că în dosul
perdelutelor albe și al ghișeelelor cu flori
de la fereastră, un tiran, un colăș, un
monstru martirizează fără pic de milă
creștinească pe o tinăra victimă care l'
împoră în zadar „mila”? Și totuși, dește
ori nu s'au petrecut acolo scene ca urmă-
toarea:

— Părinte, hai să facem voia Domnului!
— Ce voie, femeie?

— Nu zice S-ta Scriptură că D-zeu a
poruncit oamenilor să crească și să se...

— Ba zice.

— Păi, hai să ne...

— Nu e după cum vrea Domnul, ci după
cum poate omul, femeie.

Ei, hai!

— Nu pot.

— Nu fi crud!

— Mi-e peste putință.

— Ești hain!

— Ba sint alt ceva.
— Nu mă mai chinui, fle-ți milă!
— De geaba.
— Indură-te, ori strig să mi sară vecinii
în ajutor!
— Nu pot să-ți fac nimic.
— Ertare!
— Imposibil.
— Mă mai și insultă?
— Dar înțelege; femeie...
— Ia seama la vorbă!
— Dar nu'ți fac nimic, nu'ți zic nimic!
— Tocmai d'ăia. Asta e injurie gravă și
să știți că dau divorț!
Sfîrșitul îl știți. Afacerea popii a fost
pendinte mai multă vreme, pînă s'e pro-
nunțat divorțul. A vrut popa să se opue,
dar n'a putut...

Canta Rida

P. S. Afăm că în urma sentinței tribu-
nalului din Covurlui, Djaburov va anunța
în Mica Publicitate a ziarelor: *Dacă vreți să
nu fiți cruzi și să n'aduceți insulte grave,
luați magiunul antierudici!*

P. S. (bis). Denunțăm poliția din capitală
mai multe acte de o revoltătoare cruzime
comise de muscalii din piața teatrului în
complicate cu Claymoor. Vom reveni cu
detalii oribile.

C. R.

Metresele unui june licean după ultima lor fotografie.

DIN MEMORIILE UNUI OFITER DE REZERVĂ

CHIPIURI CAZONE

Dintre toate figurile de superiori, — și noi aveam numai superiori la cazarmă — 'mi-a rămas în deosebi în minte una, pe care 'mi place s'o evoc în momentele de melancolie acută. E figura primului director al școlilor bachelareștilor din aceașă oraș depărtat G... unde luni de zile am 'bătut talpa la pământ' și unde întâia oară am auzit zicându-mi-se :

— Nu mișca 'n front că te torn !..

Și cit de repede 'mi-ar fi turnat cițif și sfârșit din calendar, dacă nu era pustia aia de griji că să nu reclamăm !

Directorul de care vorbeam mai sus era de trei ori superior pentru noi : mai întâi fiind-că avea un grad, al doilea că era grad de ofițer superior, și al treilea pentru-că era directorul școlilor.

El, acest director era un ideal de militar !

Eșise din front și-și văzuse la bătrînețe visu isbindi : galonul cel lat !

Par-că-l văd : înalt, cu puțină barbă căruntă, liniștit și sever dar cu zîmbetul pe buze, spre a părea afabil.

— Eă, bășei, — a început el primul discurs pe care noi l'am subliniat cu „trăiți!” — sint bun și mă simț vesel că am de-aface cu oamenzile înțelepți. Nu-i așa? Să învățați bine, mai ales la reglemente. Nu vă cer să le învățați tocmăi ca acolo dar să nu lăsați nimic afară din ce e scris...”

Am rămas noi cam nederușiți de vorbele scrupuloasă superior : cum adică trebuia să învățăm?...

A trebuit însă în primul rînd să tăcem

pentru că don' maior ținea la respectul desvîrșit. O era foarte scrupulos geful nostru !

Ca să vă dovedesc cit era de „scrupulos la datorie” să povestesc cite-va lucruri din viața lui.

* *

Odată trebuia să ție o conferință la cercul militar... Nu mai 'mi-aduc aminte subiectul pe care și-l alesese.

În ziua hotărîrii vine la cerc cu o carte și după ce înșiră cite-va cuvinte începătoare, pierde șirul, se oprește și ridicînd cartea în sus zise :

— În sfîrșit, domnilor, subiectul ăsta îl găsiți foarte bine tratat de... cutare, în cartea asta, după care 'mă făcusem și eu conferință !

Și se dete jos de la tribună, negreșit, spre a primi felicitările !

El, mai auzit vre-odată de un om mai conștiincios? Așa că nu fără drept cuvânt, spunea după „conferință” celor ce voia să-l asculte :

— Da' ce nene? Să fac ca flecușteji ăștia de ofițerași, carî îndrugă cite trei ceasuri vîrți și uscate?... Eă... sint om scrupulos... Spui adevărul, că militarii trebuie să ție la onorul lui !

Dar scrupulositatea militară a lui don maior se vede și mai bine din următoarea întâmplare.

Odată, în lipsa șefului de corp, maiorul nostru rămase să-ți ție locul acestuia.

În acest timp, avînd nevoie de un concediu, ceru, în calitate de maior, un concediu de 20 zile, de la șeful corpului. Cererea o primi tot el, ca loc-țiot al șefului, și pe dînsa puse următoarea rezoluție :

„Avînd în vedere că maiorul Georgescu s'a mai bucurat de un concediu de 15 zile acum de curînd, i se respinge cererea acordîndu-i-se numai 10 zile din 20 cît a cerut”.

Lucrul este tocmăi și cine nu vrea s'o creeze, să n'o creeze, că așa e 'vilul : necredincios și nesupus.

* *

... Ah ! 'vilul ! E un fel de lighioană lăsată pe pămînt numai spre a face sînge rău militarului...

Val de soldatilor care s'ar întîmpla să mînceie de la un 'vil cite-va palme particulare ! Mai bine nu s'ar fi născut pe lume.

— Să-mi aduc beregata țivilului, mă ! Crucea și lăturghia cerului ! rănea într-o zi la un soldat un june ofițer.

Și, noi bacalaurăștii eram tot un fel de 'viluri, d'asta nici odată „aia cu d'ia” nu sint și nu vor fi priviți bine de militarul decuplat.

Să se noteze cîi vorbesc de decuplînd cuvînt care are însemnarea lui cu totul deosebită de aceea a cuvîntului disciplin. Alti-vea e disciplina, alti-vea decuplîna, — și asta-l spaima bietului răcoan, e ciuama cazarmei. Dar despre această deosebire voi vorbi altă dată.

Și deocamdată cred că e de ajuns și apoi n'ași vrea să se iutenece figura venerabilului mei fost gelf : de aceea ieă și eu : pe loc — *Repus !* — pină la numărul viitor, cînd voi da un tablou din viața inferioară.

Știi și ei, sireacii, să trăiască !.. Nu mai să vedeți ! Așa dar, să sune „retragerea”... pentru astă-zi.

Negru

UN AURELIANIST

Prin nista așfoase mari cît toate ailele, d' Aurel Popovici auzită o zi cîrînd va face să apară „România Jună” ziar „intemiat pe principii democratice moderate”.

După cum se vede d' Aurel va fi un fel de aurelianist, ceea ce e un merit în momentul de față cînd înșuși d' Aurelian nu mai e aurelianist.

FOILETON TEATRAL

Pericolul clasic. — Hero și Leandro. — Chestia paltoanelor. — Reforme.

Atragem atențiunea ministrului instrucțiunii publice și al rîzboiului asupra unui mare pericol care amenință existența primului teatru românesc.

Vorbim de pericolul clasic.

Din timpurile cele mai vechi clasicismul a fost un pericol permanent și real pentru teatrele de po vremuri. La Greci și la Romani el a făcut ravagii pe scenă și mai ales în public. Istoria ne vorbește de indiziul ca Sophocle, Tucidide și alții cari s'au servit de arma clasicismului pentru a lovi în Arta dramatică.

Grecii au mers cu campania lor de distrugere pînă în zilele noastre. Ei au lovit cu pieșele clasice în teatrul Dacia.

Dar, mă vor întreba cititori, pe ce se pot cunoaște pieșele clasice ca să putem parî pericolul ?

Definiția ar fi cam aceasta : O pieșă clasică este o operă alandala, care are meritul de a nu putea să fie înțeleasă de oamenzile și ale altor personajii sint niste tipuri demne de a fi cercetate de ominentul alientat d. dr. Șutu.

Teatrul Național a fost de multe ori victima unor asemenea opere. Sînt încă proaspete în mintea noastră reprezentațiile

de tristă memorie cu *Phedra*, *Fontina Blândușel*, *Oedip-Rege* și altele, la amintirea cărora ni se face părul măciucă sistem Toboc. Zilele trecute am avut pe *Hero și Leandro*. Aciind definiția de mai sus acestei pieșe, o putem declara de clasică și deci o putem condamna.

Cu ocazia reprezentării acestei pieșe, am putut constata încă o dată cît de mare e pericolul clasic. D. Costescu, pe care țiot îl cunoaștem ca pe un om așezat și ca pe un bun artist, a devenit tan-nisam un kla care răpește și corupe minore și care trece marea în înnot ca să facă tratative cu d-ra Agata Bărescu, eminenta noastră tragediană. Ținem să felicităm pe d. Achil Georgescu, care, doghizînt în costume de nobil, a tăiat apa de la moara d-lui Costescu și l-a învățat minte să nu se mai apuce și altă dată de asemenea clasicismuri.

Nu mai o pieșă clasică ar fi putut să ne reprezinte asemenea lucruri. Auzi un om-fie el chiar și de talia d-lui Costescu — care trece marea în înnot ! Dar să-l învățat el ție ară la Mitraschewsky și tot n'ar fi fost în stare să străbătă marea.

Astăzi pieșele clasice nu se mai trec. Lumea le cunoaște și a ajuns să se apuce :

— Pieșea aia ? N'am înțeles-o nici o dată : e ceva clasic.

Și pentru-că a venit vorba de clasicism să spunem ceva și despre chestiunea paltoanelor.

Chestiunea paltoanelor e una din cele mai interesante la teatrul Național. Direcțiunea generală a înțeles importanța ei și s'a grabit s'o rezolve așind pe pereti o decisiune, care obliga pe public să poarte paltoanele la garderobă. Am fi înțeles ca direcțiunea să ia o asemenea măsură față de criticii teatrali, cari ar trebui să fie cit se poate mai dezbrăcați... de pasiuni și de parti pris.

Se poate ca d. Haralamb Ghica să fi voit ca, prin această dispoziție, să dea o satisfacție prozel, care de alta timp cere suprimarea... pălărilor cucoanelor. Se mai poate ca d-sa să fi confundat pălăriile cucoanelor cu paltoanele bărbăților, de care cea e o mare asemănare între unele și altele.

De cit, d. director ar trebui să nu se oprească pe calea reformelor și, pentru a nu se împiedeca vederea spectatorilor, ar trebui să interzică în timpul reprezentațiilor purtarea pietelor, a tocurelor Louis XV, a mustăților prea lungi, a favoritelor prea mari, a capetelor prea fugătoare, — întru un cuvînt a tuturor obiectelor cari ies în rețel și cari astupă vederea... pălărilor sciole viciușoare... cîrî alături la Claytor.

Atunci d. director va bine merita de la Patria lui Sardu.

Sgenarelli.

TOT UNGIURII MAI CU MOȘ!

— Antebold —

— No, da ce ești trist, Bade?
Vezi, frumos la tine șade?
Triste fost mie nu spus!...
No, murit perché la tine?
Asta vezi, nu este bine:
De murit, atunci-ăi dus!

— Nu mi-îmori vr-un porc, jupine,
Că-luț aști avea ca mine,
Dar mi-î mori un văr primar,
Ce boala de-aproape-o lundă.
Dasta, vezi, nu mi-î d-a bună,
De tot umbu 'n sat hoinar!...

— Cum murit și io se nu ști?
— Dar de undă ști, jupine,
Că și satul de-ar ști asta,
Întemii, țări, ar rămâne.
— Cum voi ôlah mor așa,
Făr'să-și știe cine-va?

— Hei, jupine, așa merge:
Mor și urma li se șterge...
Cîrșă știe-așa de noi?
— Că doar n'am fi craf cu steme,
Cînd murim, să ni se cheme
Lume multă ca'n răboid!

— Rău atunci. Noi Mîghiar vede,
Chînd murim, țeu, — se mă crede —
Lume multă, ce stă'n rînd!...
No, de pîlde tu privește
Ianoș, Sendor, căia murite?
Pe ei tot văzut murînd!

— N'am văzut, dar ian ascultă,
Cet ce le țiseși par nume:
Ianoș, Sendor, cum muriră,
De'i privi atita lume?
— Cum dar tu să ghici nu pote?...
Ei murit în furche tote!

Marmore.

DE CE NU MAI SINT POET

Din toate unghiurile țării primesc
scrisori de la admiratorii mei cari
mă întreabă, cu un respectos reproș,
că de ce m'am lăsat de lirism.

Să vă spun de ce nu mai scriu
versuri sentimentale, cu toate succe-
sele strălucite ce am avut în acea-
stă branșă.

E o istorie tristă pe care nu voi
uita-o nici odată.

O iubeam. Cum se întimplă de
obicei în asemenea ocazii, Ea era
bogată și Ea timchea, Ea trumoasă
și Ea capabilă să n'are copil numai
c'o singură privire.

Aflasem însă că are o deosebită
slăbiciune pentru poezi, că vre-o
cite-ve strofe bine simțite era cel

mai bun mijloc pentru a cuceri inima
romanticească fete.

Îi Sacrificaiu o noapte și, cu multa
bătăie de cap și cu palpitaii de
inimă, îi compusei o poezie infla-
carată.

Dar nu era chip să fac să ajungă
în mințile adoratelor fructul inspirației
și insomniilor mele.

Să l-o trimet prin poștă, ghiujul
ei de fată ar fi distins scrisoarea.

După o înclungă meditație am
găsit mijlocul: am tăpșez poezia la
o revistă literară la care aflasem că
e bună.

Nu mă îndoiam de efectul ceva pro-
duse. Eram sigur că îngerul vieții
mele va lesina de plăcere văzînd că
este obiectul unei pasiuni așa de
furtunoase din partea unui poet de
valoare cum eram eu.

Vă transcriu poezia ca să judecați
și dumneavoastră dacă era posibil
ca un suflet simțitor să-i reziste.

Către prietenii

Dedicată d-rei Alina

Privirile văzile
Ce-ades mă înfioră
Spun vorba veteilor sacra
Năpuse de dulci feteșora.

Ah, gîtu-ți de zăpăla
Și împodobi cu halbe!
Ah, fînt tîi de amăluș
Și răfale-ți ce albe!

Primește să mi fi soată
Și jură-mi dragă îndată
Că mie mi vei da trupul
Și inima-ți de fată!

Cu o emoțiune indescriptibilă am
așteptat ca versurile mele să vadă
lumina zilei.

În sfîrșit revista a apărut.
Alegi iute la un chioșc de ziare,
o cumpăr și citesc.

Am scos un țipăt de groază și
blestemata revistă m'a căzut din
mîini.

Sentimentala mea poezie apăruse
ast-fel:

Către prietenii

Dedicată d-rei Alina

Privirile văzile
Ce-ades mă înfioră
Săpun vorba veteilor sacra
Năpuse de dulci feteșora.

Ah, gîtu-ți de zăpăla
Și împodobi cu halbe!
Ah, fînt tîi de amăluș
Și răfale-ți ce albe!

Primește să mi fi soată
Și jură-mi dragă îndată
Că mie mi vei da trupul
Și inima-ți de fată!

N'am mai îndrăznit să dau ochi
cu demoazela.

Mi s'a spulberat visul cel mai fru-
mos al vieții mele și-am pierdut
perspectiva unei zestre respectabile
din pricina unor mizerabile greșeli
de tipar.

De atunci m'am jurat să nu mai
public nimic odată în reviste versuri
sentimentale.

Tarascon

Distinsul nostru colaborator Tarascon a pro-
mis că în numărul acesta va zugrăvi cu penelul
său de maestru, pentru cititorii lui Moș Tracă,
vre-o cîntărea cuprinsă tablourilor mai de seamă
din expoziția de la Atena.

În ultimul moment însă, Tarascon ne anunță că
a amînat executarea capod operei sale pentru
numărul viitor.

Amînarea aceasta se datorește faptului că in-
geniosul Tarascon e pe cale de-a face o adever-
tărată revoluție în pictură, și are de gîd să înle-
nuască bătălia și demnitatea picturii în alea prin
pictura în un-d-a-luna franceză.

Îi urăm succese în această frumoasă în-
tre-prindere și așteptăm cu nerăbdare numărul viitor
al lui Moș Tracă.

AVENTURĂ ÎN DRUM DE FIER

Trebuia să se dea jos la Ploști, unde
avea o aflare urgentă. Fiindu-l în
somon grozav, chemă pe conductor și i
zise:

— Ascultă-mă, vrei să capeți un bac-
șim bun? Să mă deștepti din somn cînd
vom ajunge la Ploști. Trebuie să fii ne-
greșit azi acolo, dar fiindcă pic de oste-
neală vreau să dorm puțin atunci în col-
țul ăsta. Să gîti însă că am un somn greu
de tot. Dacă am adormit, să dai cu timpul
și de-abia mă deștept. De-ai, dacă i
vedea că nu mă trezește, să mi avîrzi
bagajele pe peronul gării și să mă arunci
pe mine peste ele. Ne-am înțeles?

— Cum să, lîne!

Ei bine, lîne!
Și după ce i dădu prin anticipație bac-
șul pe care-l promisese, căfătorul adormi
bușlean.

Cînd se deșteptă, trenul tocmai se o-
prise în gară.

Dar cînd să se dea jos, constată că o
duteroasă surprindere că nu se găsește la
Ploști, ci la București.

Conducătorul tocmai trecea în momentul
acela pe lângă nefeșicul călător.

Acesta începu să facă o gălgăie in-
fernală:

— Dobitocule! o să te reeclam direcției!
Măgarule! o să te dau în judecată! Punga-
șule! hoțule! banditul! te omor!
Blestemele, injuriurile, amenințările
curgeau polop pe capul conducătorului,
care le primea cu un singe rece din cele
mai englezești posibile.

Dar bine, omule, intervine un
călător adresîndu-se căfătorului, cum
tolerezi să fii insultat în modul ăsta?

Iar conducătorul, împerturbat, răs-
punsese cu aceeași admirabilă flegmă.

— Hît! și asta se chiamă insultă? Să
fii auzit d-ta ce injurături mi-a tras ăla
pe care l-am avîrzit afară din vagon la
Ploști!

Auctor

ALLÔ! ALIÔ!

— Firul telefonat al starului „MOȘ TEACĂ” —

George I., Iași. De ce n'ai răspuns? Bolnav? Tăcerea ta mă omorâ. Sărutări. — *Lucefe.*

Căpitan Mustăcel, Loco. Primit pachetul comisioner. Mersi. — *V. L.*
D-rei cu ochii verzi, Loco. Aseară la „Hero și Leandru” păreai supărat. Din cauza „tipului cu monoclu”? Răspunde inițialele: *N. M. pri.* „Moș Teacă”.

Rădăcelosul, Vasiliu. Afacerea oa și aranjată. — *Mario.*

D-nei Olga X., Loco. Mi se pare că bănuiești. Prudență! — *Victor.*

X. Y. Z. Ești sigur că mai văzut la braț cu Nicu? Ori cauți pretexte să scapi de un amor plătitor? Am plins ca o nebulă citindu-ți biuletul. Fi cuminte. — *Roxa.*

Eugeniei, Craiova. Toujours coquette? Mille baisers. — *Le Monsieur Sans Souci.*

O PROBLEMĂ CU PREMII

Subsemnatul, născut la... com... jud..., dau premile de mai jos aceluia care va putea rezolva problema deși mai jos:

1) 2 ceasuri elegante, unul sistem Manlicher și altul Krupp.

2) o tichie de mărgăritare (care lipsea unui chel odată fiindcă i-am furat-o eu).

3) Datoria mea la Radivon (suma de 455 lei și 35 bani).

4) O pușcă de salo sistem Roskopf; și

5) Un ras la Procopie Dinescu.

Problema este următoarea:

Un tată a lăsat prin testament averea sa de 13 mii de lei (nu tigrilor celor 13 (nu mii) copii ai săi. Însă toți copiii au fost niște raipitori, așa că praful s'a ales din avere.

Să se calculeze: cât praf s'a ales?

Constantin Ioan Dinescu-Eurepa.

IMPUȘCĂ-L BUDUȘCĂ!

Poetul leșan Grigoriu, împreună cu răposatul Virgiciu și cu Miclescu (A. B. C. D.), după un copios dejun, faceau o excursie într-o trasură cu un cal.

Budușcă sta pe capră.

De-odată calul se sperie și pornește într-o goană disperată. Fugea mai grozav de cit grecii la Domocos.

Toate silințele, toate imprecățiile și toate biecele vizitului fură zadarnice: animalul refuză să revie la sentimente mai... urmare.

Răsturnarea trasurii erea iminentă.

Cei trei excursioniști tremurau ca frunza.

În acel moment de supremă tremurici, vocea lui Miclescu răsună tunătoare:

— Impușcă-l Budușcă și 7 plătim în rate!

Budușcă nu a omorât calul, dar era cit p'aci să moară el însuși de ris.

Un cântec din serale:

„Găsi că de ce aș îndrăgesc de, gânderăstă
n'a primit (pele) că aș îndrăgesc de, gânderăstă
dău să ți s'aruncă în aer, aș îndrăgesc de, gânderăstă
Îți era frică să mi s'aruncă și că cadă din cer
ca apoi să se treacă și pământul.”
Bădărină că cântec n'a fost.

CĂTRE BACALAUREAȚII ARTILERIȘTI

— Versuri dedicate bacalaureștilor din R. G. 2 Artilerie Cetate.

Iubiți colegi! Iertare vă cer, că n'am putere
Ca să redau în versuri, cum inimă îmi cere
Titanica silință, ce ați depus la carte
Urindu-vă din suflet: s'aveți cu toții parte
Examenul să-l treceți cu alina strădune
În cli supărie din juru să se mire.

Fiiți veseli trași și trântiți la război cu fală
Sunteți tineri, nu talpi, cu armă specială.
Goniți din suflet frica și semnul înspăimântat.
Sunteți, cum zisă Moltke, tineri, deci fală țări...
„Dar voi! în van mi-a truda, nu pot să mi iau elanul

Să îmbrac, idei superbe, în stihuri cu toptanul.
Căci scumpul colegi! credeți-mi, în astfel de mo-

mente

Mi-a mînea răpădă țînd la reglemente,
În cli ori cit de abia în plajă vaș și
Vă jur că nu s'în stare să scriu cum aș dori.
Mici muta nu m'ajută, i-e nedisciplinat,
Încalca Pagaul și fușe spăimîntat.

Și cine? Căliș... știți muta cea catonă
Vă place? Însăntă, cu pieptul ca de bond
Cu silințele false, cu gura la urece.

Să cuști tot Olimpul, și nu-i găsești perche,
În cal dă cu genuchii și murmură din buze:

— „Costache, Inter arma, — e orden —
„Silent musae”

„Dar ca să închiți prologul, cel lung, lung ca
„Matac”)

O mică întrebare, dăreș ca să vă fac:
Spuneți-mi voi! Spinoza, ori Auguste Comte.

Schopenhauer,
Avuți-vă vre-o idee, ca-ția „unghiu de tir”
Celebri: Aristote, Socrate, Epieure.

Știuă să faci volta sau stința împrejur?
Să le-a trăzint prin țîdă ieșin la vre-unul

Că trebuă s'ocheti țînta cînd vrei să trași cu
„Tunul”

Să, știți, aș n'vre-o noapte, vînt-ai ei v're-o
dată

Că Saint-Chamond va face cupole minunată,
Că Mont-Luçon bărbosul mai jos n'a s'idea

Și încă una atropă și dinșu va turna.
Că Creusot, achimba-va, un nit, pînă grup

Zicînd că e mai bine? Dar clii, dar clii?... Dar
Krupp

Ca din clii țîi face, cu atîta marafet
Și tunuri de Cupole și tunuri pe atet

Spuneți-mi fără teamă, știuă ei ca-țî gnapnel
Obuzul de ruptură, cum știți voi azi?...
Be te!

Deci voi, iubiți prieteni, voi care-așeză curagiu
Să trașiți cu țurela, voi care știți bagajul

Al pistolilor de puză și pușcări, cea nău
Curea cli m'ajută, vă strig: Onoare Voă!

Costache Modestu.

*) Matac era cel mai înalt dintre soldații bacalaurești: 1 metru și 85 cm. înălțime.

ULTIMA ORA

Afină că tîndră publicist, compatriotul nostru
d. N. Vaschiu, a început traducerea în fran-
zește a versurilor **De inimă albastră** ale
lui dom' Paladu.

Versurile traduse vor fi publicate în cunoscuta
revistă pariziană „Revue des Revues” sub titlul:
De ocer bleu-marin.

DOM' PALADU JURISCONSULTU

D. Disescu a luat hotărîrea ca să reformeze actualul limbajig juridic
plin de cuvînte de pe vremea lui
Caragea și chiar a lui Papură Vodă
și mai ales de franțuzisme și de la-
tinisme.

D. ministru al justiției are inten-
ția să înlocuiască toate neologis-
mele și streinismeale pășărești prin
vorbe curat rominești.

Pentru această chestiune linguis-
tică, ar fi putut de sigur să se a-
dreseze d-lui B. P. Hășdeu. Consi-
derînd însă, cu drept cuvînt, că sa-
vantul nu e tot așa de tare în drept
ca în lingvistică, d. Disescu a avut
nefericita inspirațiune să recurgă la
experiența și competența în materie
a umria în cel mai fami auctați al
noștri, am numit deja pe dom'
Paladu.

Dom' Paladu, posesor al unei di-
plome de Tîrgoște obținute cu mult
succes, a și prezentat raportul său
ministerului de justiție.

Reforma lui dom' Paladu e radi-
cală. Dumnezeu! a înlocuit toți ter-
minii juridici prin cuvîntele romî-
nești ge-beget coada vacel.

Cite-va exemple nu strică:

În loc de:	se va zice:
escroc	chiulangu
poliță	șinație
imobil	bină, acaret
vagabond	hainana, terchea- berthea
adult	traducere
concubin	amantez
proceș	proces
custode	caraulă, vardist
mobile	boarfă, bulend
minor	mucea, picți
afin	cumătru
hereșe	fecior de banî gata
preste de jură-	să-l găsească boala-
mint	ala p'al de minte
contract	patalam a la mină
pleoari	cutbature
flagrant delict	taman la pont
major	șlăcăneș
litigiu	bolcul
avocați	d'ăi ca limba d'un cot

Și așa mai departe.

Marionă

TOT IANOS MAI DEȘTEPT!

— Anecdote populare —

Vine Ianos neștit,
Suparat poeta măsura.
Chinuri groaznice îndură,
Și bodeul ca-a pfit
Porețete lui Ila
Pierdea din copărie;
C'a văzut p'a lui consorțiu
Giugiulinduse la toartă
Cu lgtvan, contabilul
(Auzi, mizerabilul!)
I-a văzut pe canapea!
— No, che o curat belea,
la iubești prea mult neaste
Nu vreau de ea divorțat.
Nu putem face una c'aste;
Dă-mi la dămneata un sfate!
— Eă oș da îndat' atar'
P'ăi dă mi-a făcut ocară.
— No nici aste nu me place
E contabil bun și pace!
...Și-aste vorbe trînd zicind,
Ianos pierdea mîndrîl.

Vine Ianos vesel tare
Dincoace a dăvia zi
La amical lui pe care
Din somn ieră îl trezi:
— Na găsit bune mijloc
Ca se scapi de bodeu aste:
Nici nu am gosit neavste
Nici pe Ianos dăbăc!
— Ce spul bre? Ș'i cum așa?
No, am rîndut canapea! !

UNDE DUCE SELECȚIUNEA

— Navele în luntă în rste din literatura straiță —

Directorul importante case de export și transit I. Blagourk Shintley & Co. Ltd. avea nevoie de un funcționar model, năr, muncitor și dotat cu toate caștile.

Metoda de selecțiune prin concurs pe parea directorului maref ense de report prea simplă și o garanție prea labă că va reuși să găsească giurauerul de funcționar dorit. În primul ind trebuia ca omul ce va găsi să se econom. Or, prin concurs nu se poate dovedi această mare calitate.

Dacă ar fi dispus de timp, directorul s'ar fi instalat bucueros pe o bancă un Cismigiu, de unde să poată observa pe trecători.

— Acela care va ridica — își zicea — toate mucurile de țigăridin drum fi de sigur omul meu.

Bar, după cum am spus mai sus, anul acesta era irealizabil.

Se hotărî decif ca, mai înainte de ate, să facă cunoscut prin publicitate faptul că e un post vacant la ea pe care cu onoare o zieria.

La „mica publicitate” a zierelor se asea eiti următorul anunț:

FINAR cot, intelig, econom, facește pot. casa export Blagourk Shintley & Co. Ltd. Ad. st. rest. No. 7300.

Toate bune, dar anunțul ăsta nu-l figura de loc că va găsi pe tînărul onom de care avea nevoie.

Recurse atunci la următorul procedeu. Asvirlu la poartă casei, în care se afla biroul, nu briceag ruginit. Și își făcu următoarea socoteală:

— Dacă unui dintre candidați va ridica, intrind pe poartă, acest briceag, de sigur că el va fi omul căutat. Un tînăr cu spirit de economie nu trebuie să treacă cu vederea un obiect orl de puțin prețios.

Solicitorii începură să curgă droae. Mici, mari, slabi, înalți, schiopi, ciungi, betegi, cocoșe, — se perindau cu toții pe din 'naintea directorului.

De la o fereastră de sus, directorul observa pe fie-care cînd intra. Nici unul nu ridicase briceagul.

— Foarte bine, prea bine, răspunde directorul ofertanților. Dar ce cauți puteți depune.

La anul acestor cuvinte, candidații dispăreau ca prin farmec.

Căuțiune? Poate datorită de la birt să le depue ca atare!

Unul, înt'o zi, ridicase briceagul, dar, văzîndul în ce hal era, îl asvirlu imediat cîl colo.

— Nenorocitul, exclamă directorul, a dat cu piciorul în noroc.

Dar, în sfîrșit, apăru și mult așteptat tînăr.

— Ecce homo! strigă directorul, care, de sus, de la fereastră de pîndă, zărise pe un tînăr ridicînd briceagul și băgîndu-l în buzunar.

Tot personalul fu trimes în căutarea norocosului tînăr, care fu găsit și dus în cabinetul directorului.

Și, pe cînd fericitul candidat se găsea, radios de norocul ce dăduse peste el, în fața directorului, acesta, într-un moment de indignare, dete ordin să-l aresteze pentru furtul unui briceag din curtea casei sale.

Traditore

O SERATĂ LA T.-MAGURELE

La clubul de ambele sexe „Unirea” mare serată dansantă.

Clubului astuia îi zice „Unirea... find-ăc persoanele cari'l frecventau... mai ales cucoanele — sint foarte unitate; se laudă una pe alta de cîte ori se 'ntîlnesc cam așa:

— Ai văzut ce plăzieri avea aseară nevasta lui X. madam Cutare?

— Ah, comme elle était drole!

— Vous savez, madame Chose, la femme de... m's 'aflegi... a fost, văzută alaltă seară — sur ma Parole d'honneur obéie, — avec le potit eoulioutenant... Ce scudali!

— Si alta conversatie d'astea supite după aventurii cari' dovedese pînă la evidență că clubul „Unirea” își merita numele.

Printre oasaleri am observat la serata dansantă cu pricina pe d. Zaharescu — un bărbat de zahăr — oare purta cu multă grație o cămașă albă, pe d. primar Cioloș-Pidi, pîndu o prea frumoasă pereche de ghete, tot un bar, pe d. Burcă, etc.

Uniforma — pe lingă gardistul de la ușa — era reprezentată prin toată garnizona, cîci din colonel Bengescu dăduse ordin de zi, mai bine zis de noaptea, ca tot' cet ce poartă în pieptul lor o inimă asonă să se prezinte la apel.

Am salutat reglementar pe dom. It-oilo-

nel Vlădescu, maior Angelescu — un ade-vărat angel de bunătate față de răcoani — căpitani Dințoboviciu, Teişeanu, Angelescu, polian, locotenent Călinescu și pe urmă grupul sublocotenentilor, cel mai periculos pentru onoarea conjugală a sexului masculin: Fotina, Popescu, Repanovici, Brezescanu și alți crai de toată, deși n'au nimic de comun cu toba regimentului.

Ponten.

COMETA ÎN CIMPU-LUNG

— Telegram special —

Declinare orizont 14° 51' 1/2" Meridian dislocat; axa paralelă cu — 2° mai sus

Călcă nas strîmbat; Sache nas turrit; Costică picior rupt; Tache Gogulescu deșteptat; Leon, Gabriel farmacistu tînat în prejur; Mitică Florian flaut liberal; nea Stănculescu arvuit proes Zola; Chiță avocatu mijolitu tutor baronesse Hirsch; Costică dretoru membru Academiei insula Solomon. conferențiar: căzut din cer asean deputat Blădoacă; Gote bolnăvior. Vivat Falb sac Costică Zamfirescu.

Detalii peță.

Flamarian

A apărut ediția II-a din poezile lui dom' Paladu

DE ÎNIMĂ ALBASTRĂ

Preț 50 de bani. Un exemplar de lux, tipărit pe hîrtie velină cu o artă nemai pomenită, numai un leu. Exemplarele de lux nu se află de vînzare la librării și chioșcuri, ci numai la directorul lui Moș Teacă.

NASDRAVANI ASTRONOMICI

— Pentru ce Ursă nu este cometa?

— Pentru că Ursă n'are coadă.

● reclamă pe care ar fi putut-o utiliza cu succes un comerciant din strada Lipsican:

„Onor. p. t. public este înștiințat că, cu ocazia ploael de stele de la 1 Noembrie, m'ia sosit un mare asortiment de umbrele.”

— De ce se numește Biela, cometul anunțat de astronomul Rudolf Falb?

— Fînd-că ne-a bîelit obrazul.

— Dacă dom'Paladu ar fi descoperit dumnealui cometul Biela cum l'ar fi botezat?

— Obiela!

— Dar dacă ar fi descoperit un comet nou cum i-ar fi pus numele?

— Probabil: cometu Niță Berchet!

Copernic

Domnu' Ionescu citind scrisoarea prin care i se anunță jaloarea veste a morței soarelui sale. Hietul om, ce trist e!

DATORIILE ȘI COPIII

« Urmărit de o haită de creditori, Gogu nu mai are un minut de liniște.
— Altfel parale ești dator? » îl întreabă un compatriot.

« Nu; dar am împrumutat o grămadă de sume mici, și datorile sînt ca și copii; cu cît sînt mai mici, cu atît tipă mai tare!

ÎMPRUMUTUL

— Monșer, împrumută-mă cu cinci lei.

— Regret draga dar n'am... criza... seceta...

Ei bine, nu vom mai auzi de acum înainte asemenea regretabile conversații pe stradă și în cafenele.

Nici o inimă caritabilă nu va mai putea pe viitor să invoace pretextul crizei pentru a refuza unul bun amic „pisoiiul“ cerut cu împrumut și plătil bil în rate seculare.

Guvernul a realizat marel împrumut!

Împrumutul acesta a fost realizat, am putea spune, *manu militari* (adică de militarul Manu) dar ce ne importă? Faptul e că lapte și miere va curge de aci înainte și că succesul d-lui Manu reverasă asupra țarei o adevărată mană cerească.

[[Dacă felicităm guvernul pentru acest triumf, să nu se creadă că urmărind cine știe ce scopuri meschine.

Nu vom primi nici-o dată subvenții, căci voim să ne păstrăm spiritul nostru de independență.

Nu voim să ajungem în halul Monitorului Oficial, reptila care pentru un mizerabil subsidiu publică chiar discursurile domnului Sturdza.

Împrumutul nu va schimba întru nimic situațiunea lui „Moș Teacă“.

Vom respinge cu nobilă indignare porția ce ni s'ar cuveni din cele 175 milioane împrumutate, și vom rămîne ceea-ce am fost și ce sîntem : o tribună liberă în care toți bărbații de talent pot să combată moștecismul țivil și cazoz sub multiplele lui manifestări; un organ imparțial la care toți oamenii de inimă au dreptul să se aboneze fără ca să le facem nici o obiecție.

ULTIMA ORA

Telegrama lui Rudolf Falb

D. Rudolf Falb ne trimite, în momentul cînd punem ziarul sub presă, o telegramă rugîndu-ne să dăm o copie de pe ea și *Universului* care — se știe — trăeste ca un paraliz de pe urma corondenților noștri speciali și telegrafici.

Telegrama d-lui Falb are următorul cuprins:

„Moș Teacă“
Ducarești

N'am prezis în viața mea sfîrșitul lumii. Toată daravera se reduce la o simplă gregală de tipar. Eu am vorbit de „sfîrșitul lumii“ și în gazeta a apărut — risum teneatis — „sfîrșitul lumii“. Precizarea mea s'a realizat cu o punctualitate mai presus de așteptările mele cele mai optimiste: în adevr la 31 Octombrie, exact, nici-o zi m'ă puțin, nici-una mai mult, a fost sfîrșitul lumii! Ce sînt eu de vină dacă corectorii ziarelor d-v. nu îndreptesc greșelile tipografice. Rog rectificați.

Rudolf Falb.

ȘEAȘE DISCURSURI

Democratete din Ploestii scrie:

„Insăruș pe al Vl. Ion și cel din urmă dăcua roșii de d. Vintilă I. C. Brătianu, la moartea regretatului Nae T. Grigorescu, precum urmasii“.

Șeașe discursuri la o singură înmormintare! Găsim că s'am multe d-v. V. I. C. B.

D. TRANDAFIR DJUVARA

Monitorul Oficial anunță că d. Trandafir Djuvara, pensionat la Constantinopol, a fost pus în disponibilitate pe ziua de 1. X. oimbrie.

Vorba cîntecului:

Post-ai lele trandafir,
Dar acum ești borț cu știr!

EPIGRAMĂ (*)

Cîi barzi se 'neacă pe uscat
Și cîi mor prin spitauri.
Numai Răducu s'a 'nneacă
În... propriilel Valuri.

Id.

*) Publicăm această epigramă numai ca un omagiu adus valorii el literare; declarăm însă că nu împărtășim opinia autorului despre talentosul nostru omic Răducoșel. Nota Red.

POȘTA REDACȚIEI

Kakiamuni, Craiova. — Continuînd a ne trimite ast-fel de scrisori lipsite de cuvință, o să așteptăm prin a vă mîncă fript pseudo-nimul.

Z. Florea. — Că-a comis don maior Niculescu ca să ne legăm cu din senin de d-ștr' luiel cu modicel veterinar e de sigur imaginari. Barzîi corespondentele dr. pe fapte reale și bine 'nțeleș deoante și publicăm cu plăcere.

Homo Novus. — Așa cum am prelucrat-o noi e nostimă, ce zici?

Ols, Răstol. — Cartea dv. poștală serie „n galopul condauului. Nam înțeles tocmai bine comedia cu meșterul stăi, fătărașul (?)“ Don și butoiul Ghiorgiu lui cari prepară scrie în vederea sfîrșitului lumii. Cînd ne mai scrieți altă-dată, vă rugăm, mai clar.

4 Riga-Maus. — „Codicele inșăslut“ e o idee nostimă; ați trasat-o muiă slabut; versurile dv. însă nu de sorit.

Zărador, Coana Veteș-lag. — „Schimb“ nu există în direcțiunul ziarului „Moș Teacă“. Abonamente plătiți înainte: de.

Tzi-Tzilo, Ioc. — Epigramă d-voastră

Unul don don

Că îți place multe fete
Lecru nu e dmirat
Ele de te plac pe tipe
Lea c-ăi cotbetersat.

Int'adevăr controversant: n'am înțeles unde-l spirital.

Costiță, Ioc. — Poezia după Cabassou se va utiliza probabil într'unul din numerele viitoare, afară numai dacă pînăcîntul nu trimiteți una mai bună din bogatul dv. repertoriu.

Don Ramiro, Cîmpu-Lung. — Am ținut-o pînă acum crezînd că putem face oeva din e. Cu părere de rău nu s'a putut. Presă lungă. Presă perisomă. Altfel-o cu plăcere.

My. — „Rustic“ are stola „n es, dar trebuia mult modificată. Azo preferă sk... așteptăm alta bucată de la talentul dv. Vornah-on, R-Sărat. — Am avut de-a două n „Moș Teacă“ pe tema asta, o a treia ar fi fost prea mult.

Oor, Fălticeni. — „Unor Blantepre“ merg însă, după ei ne aducem aminte, ne-ai mai trimis-o odată, acum un an săd de Jean Ghinoș. — Răbdare: e încă în depozit. Va veșea 'n curînd lumina electrică a tiparului.

Monte Santo. — Nu! aștel de piperați.

STANISLAS CIHOSKY

Avocat

Bulev. Pake No. 2.

THEODOR MAROVICI

DENTIST

Strada Știrbey-Vodă No. 30.

D^{re} I. MENDONIDI

— 10, Strada Sânti, 10 —

AL. IONESCU

frizer

Bulevardul Elisabeta, (în fața palatului Eforiei).

GRIGORE RADULESCU

Avocat al Băncii Poporului

ROMULUS BOLINTINEANU

AVOCAT

Plocești

Consultații de la ora 4—6 p. m.

70, Știrbey-Vodă

Pelin și vinBere specială blondă și neagră

EFTIN ȘI BUNI

BERARIA COOPERATIVA

PIAȚA TEATRULUI ÎN FOSTA COFETĂRIE FIALKOWSKY

EFTIN ȘI BUNI

Șuncă de Sinaia și PragaSandviciuri, unt, brânzeturi*A ești de sub presă ediția II-a din***VIAȚA LA MAHALA**nuvele de **MARION***Vreți să mincați bine și cu puțin bani ?***RESTAURANTUL MITICĂ GEORGESCU**

este singurul care oferă aceste avantaje.

Clienții regulați au seara intrarea gratuită la reprezentațiile excelentei trupe Buriencescu.

Adresa : Strada Cimpineanu, lângă Teatru.

I. M. DUMITRESCU

AVOCAT

Hotel Continental

I. ADLER

CROITOR BĂRBĂTESC

Execută ori-ce comandă : elegant, prompt și eficient.

Strada Smârdan.

LA MAGAZINUL

GRANCEA și STĂNESCU
CALEA VICTORIEIse găsește
Coloniale și delicatese de cea mai bună calitate**ȚIGĂRI și STREIDII proaspete****COFETĂRIA TANASESCU**

Via-a-vie de palatul Săilor Eforiei

Tot-d-a-nna bine asortată. — Primește comenzi pentru logodne, nunți și serate.

— PREȚURI MODERATE —

MAȘINE AGRICOLE și INDUSTRIALE
WATSON & YOUELL
 14, STR. ACADEMIEI 15, BUCUREȘTI
 GALATZ
 14, STR. ACADEMIEI 15, BUCUREȘTI
 BILA
 STR. PEGALA

Cine dorește să cumpere sau
 să închirieze un

PIANO SAU PIANINĂ

de calitate superioară și pe preț
 puțin, precum și cu condiții în-
 avantajoase de plată, să se adre-
 seze la Magazinul de Piane S. Sa-
 mson, București, bulevardul Elisabeta
 No. 5 (Băile Eforie), și de sigur, va
 pe deplin mulțumit.

C. SCHULDER

AGENT DE PUBLICITATE

— București, Strada Bibescu Vodă 13

D. ADANIA

AGENT DE PUBLICITATE

— București, Bulev. Maria 56

ED. MEHLERER

AGENT DE PUBLICITATE

— București, 179, Calea Moșilor, 179.

VINUL BEEF LAVOIX

pregătit de către d-ral Pillet din Paris, cu hază de carne
 quinquina și fosfat de calce. Acest vin care în Franța este pro-
 pteat de către corpul medical, este indispensabil în formele și
 nutriționale, nervilor și a cefei musculare. Vinul Beef
 Lavoix este un adevărat aliment, și reprezintă valoarea a 50
 g. ame de carne prin o jumătate pahar de vin. El pe lângă că
 este folosit de copii, este indispensabil așemistilor și perso-
 nelor vătătoare.

Intrepost: Avenue Victoria 1, la Paris. Detalii: la farmacia
 Brusa, Albin, Rogu, Thüringer, și la toate farmaciile din țară.

BISCUITII D-RULUI OLLIVIER DIN PARIS

Vinderea radicală a boalelor aifitice recente sau învechite
 la bărbali, femei și copii. Academia Națională de medicină
 din Paris a declarat în raportul său către guvernul francez că
 Biscuiții Ollivier pot aduce mari foloase omentre Biscuiții Olli-
 vier sînt singurii cari au fost aprobați de Academia de medicină
 și singurii cari au primit o recompensă națională de 24,000 lei.

Biscuiții Ollivier sînt aprobați în toate spitalele din Paris.
 Tratament fiesmic, rapid și economic.

Intrepost general: Str. Rivoli 33, în Paris. În detalii: farma-
 cie Brusa, Albin, Rogu, Thüringer, și la toate farmaciile din țară.

**DEBILITATEA, ANEMIA,
 BÔLELE COPILĂRIEI**
 sunt combătute cu isăndă prin
FUCOGLYCINA GRESSY
 Acest Sirop, plăcut la gust, are acceși proprii în
 ca Uticuli de Fieet de Morun.
 LE PERDRIEL & Co, Paris.

F. A. STERN

AGENT DE PUBLICITATE

str. Stavropoleos 15, (Palatul Dacia)

Eugeniu Behles

REPRESENTANT ȘI DEPOSITAR GENERAL AL RENUMITEI FABRICI TH. FLOTHER

Societate pe Acțiuni din GASSEN (Germania)

București, Strada Bibescu-Voda, 1 și 3 (în dosul Așez. Brincovenesci)

Filiale: CRAIOVA, Strada Cogaiaicau, 5. — BRAILA, Bulevardul Cusa. — CONSTANȚA, Strada Carei I și VARNA (Bulgaria)

CEL MAI MARE DEPOZIT DIN TÔTĂ TARA DE TOT FELUL DE

MASINE SI UNELE
— AGRICOLE SI INDUSTRIALE

Peste 110 Garnituri de Treierat din renumita Fabrică TH. FLÔTHER vindute ultimul an în România

Peste 1000 Secertori „Johnston” vindute anul trecut în România.

— Garanție absolută pentru bună funcționare și materialul solid al tuturor Mașinelor —

Tipografia „Dreptatea” strada Săringar 1c, București